

» Видишь ли, каза Самъ, видишь ли Анди, ако ся случи нѣщо съ конь-тъ на Г. Гели, и той ся откаже и побѣгне, то мы ще пустимъ наши-ти кониѣ и ще идемъ да му помогнемъ ще му помогнемъ, о добръ ще му помогнемъ! »

Андрей и Самуилъ отиѣгнахъ чръни-ти си глави на пѣщи-ти и ся кыскаха та примираха отъ смѣхъ хлопаха съ прѣсти и тропаха отъ радость.

Въ това врѣмя Гели излѣзе на одъръ-тъ, нѣколко чашки кафе бѣха го позадобрили, той излѣзе засмѣнъ и говорливъ, въ добро расположение. Самъ и Анди уловиха палмови вѣйки, кои-то тѣ наричаха шяпки и отидоха при кониѣ-ти за да бждатъ готовы и да помогнатъ на Господаръ-тъ. »

Листа-та на главъ-тъ Самуиловъ бѣха сплетени, да иматъ намѣрениѣ да служатъ на мѣсто за шяпка, и ся развѣваха отъ всѣка страна, и му придаваха видъ на главарѣ на диво племѣ. Той бѣ какъ то ся виждаше, много доволенъ отъ своиъ-иъ кошницъ на главъ-тъ и ся оглѣдоваше на около, като че пыташе, кой може до каже че нѣма на главъ-тъ ми шяпка ?

Ей момци, каза Гели, хващайте по живо, не трѣбъ да губимъ врѣмя! »

« Ни іединъ мигъ, Господине, отговори му Самъ, като му доведи конь-тъ и му подаде юздъ-тъ и улови

зенгыѣ-та, а Анди отврѣзваше другы-ты кониѣ .

Токо що сѣднѣ Гели на сѣдло-то конь-тъ извѣдижъ подскочи и отхвърли всѣдникъ-тъ, кой-то паднѣ на мякъ-тъ и сухъ-тъ трѣвѣ.

Самуилъ оплашенъ затечеся да улови конь-тъ за юздъ-тъ, и пѣхнѣ си главъ-тъ нахытена съ листа право въ очи-ти му, това още повече разпали разлутено-то животно, коѣ-то ся отърва изъ рѣцѣ-ти на Самуила, кой-то паднѣ, зацвили, хвърли нѣколко тѣкли и ся понесе като вѣтръ по ливадъ-тъ, а подиръ него и Белъ и Джерри кои-то Андрей не може да не испусти и да не подплаши съ крѣскъ-тъ си.

Повдигнѣ ся крѣскъ, выкъ. Анди и Самъ трѣчаха и крѣскаха; кучета-та та лаѣаха, а Майкъ, Моисей, Манди Фанни, и други дребни дѣца мжжкы и женскы шо ся нахождаха на мушиѣ-тъ залутаха ся, поченѣха да плѣщатъ рѣцѣ, скачаха, крѣскаха и выкаха съ вѣсторгъ и ревность.

Конь-тъ на Г. Гели, кой-то бѣше сивъ и много живъ и прѣгавъ, и виждаше ся че приѣма удоволствиѣ въ тѣхъ шетѣ; а за бѣганіѣ имаше полянѣ отъ полвинѣ милѣ коѣ-то ся склоняваше на около до іединъ гѣста горѣ, и много му бѣ драго, какъ-то ся виждаше, да допуша да приближаватъ до него, и подиръ като посег-